

Arrest

nr. 212 010 van 6 november 2018
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 20 augustus 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 juli 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te hebben en te behoren tot de Kom-etnie.

U werd geboren in Kumba. U woonde er tot u naar de universiteit van Yaounde ging in 2004. In 2007 verhuisde u met uw toenmalige partner van Yaounde naar Bamenda. In 2010 begon u er te werken voor Tort for Tortured Victims (hierna afgekort als TFTV). Hun hoofdkantoor is gelegen in Bamenda.

In 2016 begon u ook te werken voor de Raymond Dumais Foundation in hun kantoor in Bamenda. Op 27 november 2016 werd u lid van de British Southern Cameroon (hierna afgekort als BSC).

In 2017 besloot u om met uw bazin van Raymond Dumais Foundation, Blanche, naar een conferentie te gaan over kindermisbruik in Brussel op 23 november 2017. U vroeg een visum aan op 17 oktober 2017. U verliet Kameroen op 22 november 2017. U reisde alleen, omdat Blanche niet kwam opdagen op de luchthaven. U reisde met uw paspoort met het vliegtuig via Ethiopië naar België. U kwam aan in Zaventem op 23 november 2017. U was van plan om 25 of 26 november 2017 terug te keren naar Kameroen. Op 24 november 2017 vertelde uw baas van TFTV u dat u in de krant werd vermeld en dat de autoriteiten op zoek waren naar u. Blanche was al gearresteerd. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 28 december 2017.

U legde volgende documenten neer: de krant "The Horizon" van 16 januari 2018 (origineel), uw geboortecertificaat (origineel), uw huwelijkscertificaat (origineel), een enveloppe (origineel), een huiszoekingsbevel (foto), uitnodigingen voor verschillende conferenties in het buitenland (kopie), een tekst van de website van Bareta (kopie), foto's, lidkaart van BSC (origineel), bewijs van lidmaatschap van Raymond Dumais Foundation (kopie), toelating van vereniging van Raymond Dumais Foundation (kopie), missiebevel van Raymond Dumais Foundation (kopie) en waarschuwingsverklaring van TFTV (kopie). U verloor uw Kameroens paspoort in België. U wist niet waar of wanneer u het verloor. U ging niet naar de ambassade om een nieuwe te vragen, omdat u niet weet waar het is en omdat u er niet aan heeft gedacht.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen dat u bij terugkeer naar Kameroen zou worden vermoord of worden opgesloten omdat u actief was bij TFTV en Raymond Dumais Foundation en daarnaast lid was van BSC. Echter, u kon deze vrees niet aannemelijk maken, door de volgende opmerkingen bij uw verklaringen:

Ten eerste maakte u de omstandigheden van uw vertrek uit Kameroen niet geloofwaardig.

*U verklaarde naar België te zijn gereisd voor een conferentie over kindermisbruik in Brussel op 23 november. U zou normaal reizen met Blanche, uw overste van de Raymond Dumais Foundation. Toen u in België was hoorde u van uw overste van TFTV dat de autoriteiten op zoek waren naar u en uw familieleden en dat Blanche was gearresteerd. **Over deze context waarin u vertrokken zou zijn uit Kameroen en zou gereisd zijn naar België werd het volgende vastgesteld:***

*Er dient te worden opgemerkt dat u - ondanks het feit dat er een huiszoekingsbevel voor u werd opgesteld door de rechtbank van Bamenda op **15 november 2017** - zonder problemen nog een week in Bamenda kon blijven én u nadien gewoon met uw paspoort Kameroen kon verlaten.*

*U legde een kopie van een "huiszoekingsbevel" (search warrant) op uw naam neer. Het huiszoekingsbevel werd opgesteld op 15 november 2017 door de rechtbank van Bamenda. (zie groene map in administratief dossier en CGVS, p18) U wist van het bestaan van dit huiszoekingsbevel sinds uw baas van TFTV u erover vertelde op 24 november 2017, toen u in België was. (CGVS, p16) Hij stuurde een kopie naar u op. Hij had een foto genomen van het huiszoekingsbevel toen deze uithing aan het politiekantoor. (CGVS, p14) U verliet Bamenda op **21 november 2017**. U verklaarde dat u niets wist over het huiszoekingsbevel tot uw baas u op 24 november 2017 erover vertelde.*

Het is zeer onaannemelijk dat u Bamenda bijna een week nadat er een "huiszoekingsbevel" (dd 15 november 2017) werd opgesteld kon verlaten zonder problemen en dat u op **22 november 2017** het vliegtuig kon nemen vanuit de luchthaven van Yaounde terwijl uw collega - die dezelfde vlucht als u zou nemen - wel zou zijn gearresteerd aan deze zelfde luchthaven. U verklaarde dat als u naar de politie zou gaan, u meteen zou worden gevangen genomen.(CGVS, p18) U verklaarde dat de politie normaal gezien eerst een oproepingsbrief stuurt. U vond het "grappig" dat u er geen had gekregen. U verklaarde dat in het "huiszoekingsbevel" stond dat u wel een oproeping had gekregen.(CGVS, p18) Dit staat echter nergens vermeld. Over het feit dat u nog een week in Bamenda kon verblijven terwijl er een "huiszoekingsbevel" voor u was opgesteld verklaarde u dat u "veel geluk had gehad" en dat het "gewoon genade" was.(CGVS, p18) Gevraagd waarom ze niet meteen naar uw huis zijn gekomen, verklaarde u dat het een tijdje duurt vooraleer het bevel naar andere politiestations wordt opgestuurd. Dit is echter een onaannemelijke verklaring aangezien het bevel werd opgesteld door de rechtbank in de stad waar u verbleef, namelijk Bamenda. U wist niet sinds wanneer het aan het politiekantoor hing. U had het uw baas ook niet gevraagd.(CGVS, p14) U wist niet hoelang het duurt voor zo een huiszoekingsbevel over de verschillende politiestations wordt verspreid. **Deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaarde problemen met de Kameroense autoriteiten.**

Verder is het erg merkwaardig dat u het niet opmerkelijk vond dat Blanche, uw baas van Raymond Dumais en medereiziger naar de conferentie in Brussel, niet kwam opdagen in de luchthaven bij vertrek richting België.

U zou samen met uw baas van Raymond Dumais Foundation, Blanche, naar de conferentie in Brussel gaan. Jullie zouden samen reizen. U nam echter alleen het vliegtuig naar België. U wist niets over haar reis.(CGVS, p16) Toen u werd gevraagd hoe jullie hadden afgesproken, antwoordde u: "We hadden een vliegtuig met een tijd." U ontweek de vraag of jullie dan samen planden om elkaar te zien op het vliegtuig: "Ik kwam bijna te laat, dus ik kon niet nog wachten. Ethiopië is 's avonds. Dus ik was bijna te laat. Ik haastte me. Ik kwam bijna te laat. Als ik hier was, had ik mijn vlucht gemist. Het is daar Afrika, dat is waarom."(CGVS, p17) Opvallend is dat u niemand heeft proberen te contacteren toen Blanche niet kwam opdagen. U verklaarde dat u zich niet informeerde over haar omdat u uw simkaart had achtergelaten en omdat er geen wifi in de luchthaven was.(CGVS, p16) U dacht dat ze "misschien andere dingen moest doen".(CGVS, p16) U had pas door dat Blanche was gearresteerd toen uw baas van TFTV u dit vertelde toen u in België was. **Het is uiterst merkwaardig dat u niet zou proberen te weten te komen waar uw collega was, daar u ervan uitging dat u met haar zou samen reizen.**

Bovendien legde u tegenstrijdige verklaringen af over het feit dat u geen simkaart had in België waardoor u niet kon bellen en u zich dus niet kon informeren over Blanche.

Nadat u verklaarde dat u uw simkaart had achtergelaten en u zich daarom niet kon informeren over Blanche, verklaarde u dat uw baas u niet belde maar hij u per mail contacteerde. Echter, voordien had de dossierbehandelaar u gevraagd wanneer uw baas van TFTV u had gebeld en had u "de 24ste, avond" geantwoord. Daarna vroeg de dossierbehandelaar wanneer u uw paspoort voor het laatste had gezien, voor of na dat hij u belde. U antwoordde: "Het was niet voor mijn baas **belde**. Misschien de 25 of 26." Toen u werd verteld dat u zelf ook op de vragen had geantwoord door te stellen dat uw baas u had gebeld, verontschuldigde u zich en verklaarde u dat u hem contacteerde en dat het niet makkelijk was met de druk.(CGVS, p16) Bovendien verklaarde u dat u wifi had op de luchthaven van Zaventem. Toch probeerde u zich niet te informeren over Blanche, want u moest meteen naar de taxi gaan. U was er "niet echt mee bezig".(CGVS, p17)

Het is verder zeer onaannemelijk dat Blanche zou zijn gearresteerd op de luchthaven en dat u zonder problemen zou kunnen verder reizen. Volgens u neemt het tijd in Kameroen voor de overheid iemand kan arresteren op de luchthaven.(CGVS, p18) Nochtans vermeldt het door u voorgelegde krantenartikel dat Blanche is opgepakt in de luchthaven.(zie groene map in administratief dossier) Daarenboven, was er een huiszoekingsbevel op uw naam lopende sinds een week voor uw vertrek uit Kameroen. Bovendien suggereert de door u voorgelegde krant dat de autoriteiten op de hoogte waren van jullie verplaatsingen naar Yaoundé en België. Weer dient gewezen te worden op de onaannemelijkheid dat u het vliegtuig zou hebben kunnen nemen indien de autoriteiten werkelijk zo ijverig naar op zoek waren, zoals het artikel en uzelf beweerde.

U kon geen consistente en aannemelijke verklaringen afleggen over waarom u uw baas niet op de hoogte bracht van uw plannen om naar een conferentie in het buitenland te gaan.

U had uw baas van TFTV niet verteld dat u enkele dagen in het buitenland ging zijn in kader van een conferentie voor de Raymond Dumais Foundation. Hij was op de hoogte dat u in het buitenland was, vanaf het moment dat hij het krantenartikel over uw problemen zag.(CGVS, p9) U had hem niet verteld dat u enkele dagen naar het buitenland ging omdat u dacht "dat het niet lang ging zijn". U had "één week de toestemming" en u ging drie dagen afwezig zijn.(CGVS, p9) Toch verklaarde u dat u niet kon zeggen dat u naar het buitenland ging. Als u het zou zeggen, zou u uw werk verliezen. Nochtans wist uw baas van TFTV dat u ook voor de Raymond Dumais Foundation werkte. Gevraagd waarom u dan uw werk zou verliezen, antwoordde u op vage wijze: "Ik wou het gewoon nooit zeggen. Dan zou hij vragen stellen: Wanneer kom je? Want ik ging toch niet lang weg zijn. Ik zag het niet als iets om te zeggen. Dat is de manier dat ik het zag."(CGVS, p9) Wanneer de dossierbehandelaar u nogmaals vroeg waarom u het dan niet zei, antwoordde u dat u uw werk niet zou verliezen, hoewel u dat eerder juist wel had verklaard: "Het was niet dat ik mijn job ging verliezen. Ik wou mijn job niet verliezen voor die 2 of 3 dagen." (CGVS, p9) Wanneer er nogmaals om verduidelijking werd gevraagd, verklaarde u dat u het niet vertelde omdat u niet dacht dat u lang ging weg zijn en dat u gewoon dacht over het feit dat u uw job kon verliezen. "Uit bescherming" vertelde u het uw baas niet.(CGVS, p9) **Deze inconsistente verklaringen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van de context waarin u zou vertrokken zijn uit Kameroen.**

Ook over het moment dat u zich realiseerde dat u niet kon terugkeren naar Kameroen legde u tegenstrijdige verklaringen af.

U verklaarde dat u een vijftal keren contact had met de baas van TFTV. De eerste keer, op 24 november 2017, (CGVS, p16) vertelde hij u dat u een probleem had. De tweede keer vertelde hij over zichzelf en vertelde u dat u bewijs nodig had. De derde keer stuurde hij het bewijs. Hij vertelde u over het artikel voor uw interview op DVZ, dat plaatsvond op 22 februari 2018.(CGVS, p18) Deze verklaringen komen niet overeen met uw eerdere verklaring, namelijk dat uw baas van TFTV pas wist dat u reisde naar het buitenland toen hij het krantenartikel zag.(CGVS, p9) Dit krantenartikel werd gepubliceerd op 16 januari 2018.(zie groene map in het administratief dossier) Het is echter onaannemelijk dat uw baas pas bij publicatie van de krant, twee maanden na uw vertrek zou doorhebben dat u het land had verlaten, als u slechts de toestemming had gevraagd om één week weg te zijn. Bovendien verklaarde u dat u de eerste keer contact had met u baas op 24 november 2017.

Deze tegenstrijdigheden ondermijnen op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw vrees. Van iemand die werkelijk vervolging vreest, kan men verwachten dat zij ontegenstrijdig kan vertellen over het moment dat ze uiteindelijk beseftte dat haar leven in gevaar zou zijn bij terugkeer naar haar land van herkomst.

Ten tweede, maakte u uw vrees bij terugkeer naar Kameroen niet geloofwaardig door volgende inconsistente verklaringen.

Zo was u eerder vaag over uw vrees voor vervolging.

Gevraagd wat er u zou kunnen overkomen bij een terugkeer naar Kameroen, bleef u eerder **vaag en algemeen** en verwees u naar de **algemene situatie** van uw land: " Moorden is één ervan. In mijn land is dat normaal nu. Misschien naar de gevangenis gestuurd worden. Dat is normaal. Misschien een straf krijgen voor zoveel jaar, dat is normaal. En misschien een groot bedrag moeten betalen. Dat is normaal. De meesten van ons, ik weet niet over jullie hier, maar ik ken zoveel activisten die overal nu zijn, omdat ze worden gezocht. Er is informatie over hen. Als je onze president gelooft dan is Kameroen goed. En kan je er zo heen. Maar tegelijkertijd sterven mensen. Ze kunnen zegen: ontvoer de zoon. En intimideer haar. Wat met de mensen die ze ontvoeren in Nigeria? We hebben ze niet gezien. De advocaten zijn er heengegaan, en niemand heeft iets gezien. Misschien zijn ze vermoord."(CGVS, p14-15) Wanneer u sprak over de mogelijke straffen, werd u gevraagd welke straf u zou kunnen krijgen. Weer dient te worden opgemerkt hoe u eerder **hypothetisch, algemeen en vaag, zonder enige persoonlijke verwijzing** antwoordde: "Als ik terugkeer? Iemand kan u zomaar schieten. Ze kunnen je toch nog nemen en je even verder neerschieten. Dan de andere is die van terroristen-ding. En dan een straf krijgen."(CGVS, p15)

Verder blijkt dat u nooit eerder vervolgd bent door de Kameroense autoriteiten, desondanks uw beweerde verschillende activiteiten bij TFTV en Raymond Dumais Foundation én uw beweerde lidmaatschap van BSC.

U verwees nergens naar eerdere problemen in Kameroen. U bent nooit slecht behandeld geweest omwille van uw activiteiten in de organisaties waar u werkte.(CGVS, p8) U was beschermd door de accreditatie van de Verenigde Naties voor uw organisatie.(CGVS, p8)

U verklaarde dat u zich niet kon voorstellen dat de autoriteiten naar u op zoek zouden gaan. U was nooit gevraagd om naar de politie te gaan en had er verder geen contact mee. (CGVS, p8) In dit opzicht dient ook te worden opgemerkt dat u het zelfs niet opmerkelijk vond dat uw collega van Raymond Dumais Foundation niet kwam opdagen op de luchthaven toen u het land verliet.(zie hierboven) U verklaarde dat u zich in blijheid had geregistreerd bij BSC.(CGVS, p7) U kreeg een lidkaart van de BSC.(zie groene map in administratief dossier) In Kameroen, was u lid van BSC maar door het risico profileerde u zich niet als lid. In Kameroen heeft u echter nooit risico gelopen. U linkte BSC aan Ambazonia,(CGVS, p11) de zelfverklaarde onafhankelijke staat in het zuidwesten van Kameroen. U "ging nooit weg met Ambazonia".(CGVS, p11) U hield de lidkaart bij om te kijken hoe de beweging zou evolueren.(CGVS, p10-11) Er was volgens u geen risico.(CGVS, p13)

U had geen ander werk.(CGVS, p12) U was niet actief in een Zuid-Kameroense organisatie in België.(CGVS, p12) In België deed u nog niet mee aan vredesmarsen voor Zuid-Kameroen.(CGVS, p5)

Verder zijn de organisaties waarbij u gewerkt zou hebben, niet rechtstreeks gelinkt aan de Engelstalige crisis.

U beschreef de taken van TFTV en Raymond Dumais Foundation.(CGVS, p10) Deze activiteiten zijn slechts indirect gelinkt aan de gevolgen van de Engelstalige crisis in Kameroen. U wist niet wat de overheid vond van deze organisaties. U kende wel een andere organisatie die ooit niet binnen mocht in het ziekenhuis, uit schrik dat de activiteiten van de overheid aan het licht zouden komen. U dacht dat de overheid "misschien" niet zo graag heeft wat jullie doen, maar "diep vanbinnen" vinden ze het niet fijn.(CGVS, p 10) Ook uit de documenten (mission order, uitnodigingen, foto's, etc.) die u voorlegde die gelinkt zijn aan uw werk en aan TFTV en Raymond Dumais Foundation, is er geen enkele verwijzing terug te vinden naar de Engelstalige crisis.(zie groene map in administratief dossier)

U stelde dat uw NGO niet meteen betrokken is bij de Engelstalige crisis.(CGVS, p12) Gevraagd of u collega's heeft die lid waren van BSC, verwees u naar Blanche en een vriend die naar de rechtbank was gebracht.(CGVS, p11) U verklaarde dat het niet iets is dat men verkondigt in publiek.

U verklaarde zelf dat de organisaties waar u bij werkte geen afscheidingsbewegingen zijn. U werd op 27 november 2016 lid van BSC, een organisatie die wil dat Zuid-Kameroen zich afscheidt.(CGVS, p11) U onderscheidde zelf TFTV en Raymond Dumais Foundation van de BSC door te stellen dat het "iets anders" is en dat deze laatste verbannen is en dat men het niet kan tonen in publiek.(CGVS, p10) Uw NGO had volgens u geen link met Ambazonia.(CGVS, p11) U gebruikte de NGO als een "back-up voor Ambazonia".(CGVS, p11) De activiteiten van uw organisaties waren verschillend van die van Ambazonia.(CGVS, p8)

U nam deel aan verschillende protesten met de organisaties waarbij u werkte. U protesteerde om zo iets te kunnen betekenen voor de Zuid-Kameroense beweging.(CGVS, p7) U verklaarde dat de protesten waar u aanwezig was goed, altijd vredevol en niet gewelddadig waren.(CGVS, p11) Er waren verwijzingen naar de Engelstalige crisis, maar geen verwijzingen naar Ambazonia. Gevraagd naar verwijzingen naar de Engelstalige crisis tijdens de protesten, antwoordde u ontwijkend: "We deden het voor de Engelstalige crisis. Maar niet zoals de Ambazonia." Wanneer uitdrukkelijk wordt gevraagd of men als buitenstaander kon zien of de protesten over de Engelstalige crisis ging, antwoordde u op vage wijze: "Ja. We spraken over de Engelstalige crisis. Maar er was niets van Ambazonia."(CGVS, p12) Verder dient te worden opgemerkt dat u toestemming kreeg voor de protesten omdat er geen probleem was, omdat de organisaties geregistreerd waren.(CGVS, p12)

U deelde berichten over de Engelstalige crisis op uw Facebookaccount. Een vriendin van uw zus sprak u aan over uw publicaties op Facebook. Ze had gehoord van een magistraat dat hij zich afvroeg wie "dat meisje was die zoveel postte op Facebook".(CGVS, p7-p8) Toen ze u dat vertelde, was dat geen "speciale gelegenheid" voor u. U besefte pas de omvang van het probleem toen uw account werd afgesloten.(CGVS, p12) U realiseerde dat uw Facebook was afgesloten toen u aankwam in België.(CGVS, p14) U verklaarde dat twee vrienden werden ondervraagd omwille van hun Facebook-publicaties. U kon niet verklaren wanneer u dit vernam.(CGVS, p13)

Hieruit wordt geconcludeerd dat u nooit eerder werd geïnterviewd omwille van uw beweerd werk bij TFTV en Raymond Dumais Foundation, noch omwille van uw beweerd lidmaatschap bij BSC. Verder blijkt dat uw activiteiten bij TFTV en Raymond Dumais Foundation niet gelinkt zijn aan de Engelstalige crisis. Hierdoor zou de Kameroense overheid u enkel vervolgen op basis van uw lidmaatschap bij BSC, waar u dan vrijwel niet actief in was. Dit is uiterst onaannemelijk en ondermijnt de geloofwaardigheid van de aanwezigheid van een vrees voor vervolging. Over het bestaan van een actuele vrees voor vervolging bij terugkeer legde u enkel vage verklaringen af.

Overigens, indien u werkelijk - zoals u verklaarde - op **24 november 2017** zou hebben gehoord via uw baas dat u in de problemen zat, is het opmerkelijk dat u **pas op 28 december 2017** een eerste verzoek tot internationale bescherming indiende. Van iemand die haar land verliet en nadien vernam dat er persoonlijke problemen ontstaan zijn in Kameroen, waardoor ze een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming heeft, kan men verwachten dat ze ook onmiddellijk na het ontstaan van deze vrees in België asiel aanvraagt. Het feit dat u dit niet deed en wachtte - en dit zelfs pas deed ruim één maand na het ontstaan van uw vrees -, toont aan dat uw vrees voor vervolging niet van die aard was om de bescherming van de Belgische autoriteiten aan te vragen.

Ten derde, rijzen er ernstige twijfels over uw recente band met Bamenda en over de organisatie(s) waarvoor u recent gewerkt zou hebben. Een aantal documenten uit uw visumdossier tonen immers aan dat u in de jaren voor uw vertrek uit Kameroen in Yaounde woonde én werkte.

U verklaarde dat u nooit een ander werk deed dan bij TFTV en Raymond Dumais Foundation in Bamenda. (CGVS, p12) U verwees enkel naar een korte cursus en vrijwilligerswerk bij Raymond Dumais Foundation die u tussen 2007 en 2010 deed. Uit uw visa-aanvraag blijkt echter dat 4 Rocks Investment uw werkgever was op het moment van uw visa-aanvraag in oktober 2017. De dossierbehandelaar wees op de aanwezigheid van documenten van 4 Rocks Investment in uw visumdossier. U verklaarde dat het een stage was en wist niet wanneer u er werkte. (CGVS, p17) **U verklaarde te werken voor 4 Rocks Investment in de periode dat u in Yaounde woonde.** (CGVS, p17) U verklaarde dat u het vergat te vermelden omdat u niet echt een contract moest tekenen. Het is onaannemelijk dat u hier niets eerder over zou vermelden, aangezien u wel verwees naar een korte cursus en uw vrijwilligersperiode bij Raymond Dumais Foundation. U verklaarde dat u de stage bij 4 Rocks Investment deed na uw universiteit, toen u in Yaounde was. U vergat zelfs of u er werkte voor of nadat u werkte bij TFTV. In het visumdossier is er echter een werkgeversattest bijgevoegd waarbij **uitdrukkelijk vermeld staat dat u te werk gesteld bent op 1 september 2015.** Bovendien is er een toelatingsbrief van 4 Rocks Investment bijgevoegd aan het visumdossier. Hiermee heeft het bedrijf u **de toestemming gegeven om te vertrekken op 21 november 2017.** U verklaarde dat het geen vaste job was. U verklaarde dat u niet echt een contract had. In het werkgeversattest in het visumdossier, staat echter wel vermeld dat u een matriculatie nummer. Er werden **loonoverzichten toegevoegd aan het visumdossier op datum van 1 september 2015. Deze werden u uitbetaald op 30 augustus en 29 september 2017.** De documenten in uw visumdossier werden geïdentificeerd als authentiek.

Uit uw visumaanvraag blijkt verder dat u een vast adres in Yaounde hebt. Op uw Kameroense identiteitskaart uitgereikt op 24 juli 2013 staat vermeld dat u verblijft in Biyem Assi, wat volgens de beschikbare informatie een wijk is Yaoundé. Uit de geboortekte van uw zoon Bentley toegevoegd aan uw visumdossier blijkt dat uw zoon woont in Jouvance, wat eveneens gekend is als een plaats in Yaounde, meer bepaald in de wijk Biyam Assi. Het geboortecertificaat werd opgesteld door het gezondheidscentrum van Yaounde, terwijl u op DVZ had verklaard dat hij geboren is in Bamenda en er momenteel verblijft met uw echtgenoot. (Verklaring DVZ, p7, vraag 16) Ook tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS legde u verwarrende verklaringen af over de geboorteplaats van uw kinderen. Zo verklaarde u plots dat uw kinderen in Kom waren geboren net zoals uw ouders, om even later te verklaren dat het niet zo was. (CGVS, p12) **Ook op een bankafschrift en uw reisverzekering in uw visumdossier staan Yaounde als uw adres vermeld.** Bovendien is het zeer merkwaardig dat uw vliegtuig een tussenstop maakte in Douala, maar dat u verder reisde naar Yaounde. U verklaarde immers zelf dat u via Yaounde reisde omdat "de Engelstaligen" geen luchthaven meer hebben.

U verklaarde dat u bent geboren in Kumba, naar de universiteit ging in Yaounde van 2004 tot 2007 en dat u daarna woonde in Bamenda tot u uw land verliet. (CGVS, p3) Op DVZ had u ook verklaard dat u vaak in Yaounde verbleef voor uw werk (Verklaring DVZ, p4, vraag 10) en dat u er getrouwd was. (Verklaring DVZ, p6, vraag 15a)

Uit het huwelijkscertificaat die u zelf voorlegde blijkt dat zowel u als uw echtgenoot woonde in Yaounde en dat jullie daar zijn getrouwd op 27 mei 2017.(zie visumdossier en groene map in administratief dossier) U verklaarde echter zelf dat u enkel in Yaounde woonde van 2004 tot 2007 en dat u daarna met uw echtgenoot naar Bamenda ging om er te wonen en werken. U bevestigde dat Bamenda de laatste plaats was waar u woonde.

Gelet op de duidelijke en objectieve aanwijzingen in het administratieve dossier, kunnen sterke twijfels geformuleerd worden bij uw beweerde recente afkomst uit Bamenda en uw beweerde activiteiten voor een aantal organisaties in Bamenda en uw bewering dat u er lid zou zijn geweest van de BSC.

U legde volgende documenten neer: de krant "The Horizon" van 16 januari 2018 (origineel), uw geboortecertificaat (origineel), uw huwelijkscertificaat (origineel), een enveloppe (origineel), een huiszoekingsbevel (foto), uitnodigingen voor verschillende conferenties in het buitenland (kopie), een tekst van de website van Bareta (kopie), foto's, lidkaart van BSC (origineel), bewijs van lidmaatschap van Raymond Dumais Foundation (kopie), toelating van vereniging van Raymond Dumais Foundation (kopie), missiebevel van Raymond Dumais Foundation (kopie) en waarschuwingsverklaring van TFTV (kopie).

Er dienen volgende inhoudelijke opmerkingen te worden gemaakt over het door u voorgelegde krant "The Horizon" van 16 januari 2018 die de authenticiteit ervan ondermijnen.

Volgens de krant zouden de autoriteiten eerst Bamenda hebben doorzocht om u en Blanche op te sporen. Later zouden ze zijn geïnformeerd dat jullie naar Yaoundé waren gegaan en dat jullie naar België zouden reizen om deel te nemen aan een mensenrechtenconferentie. Ze konden uw bazin Blanche arresteren, maar u was nergens te vinden. De krant zou hebben vernomen dat uw echtgenoot en uw vier kinderen opgesloten zijn sinds uw vertrek om informatie over u te krijgen. Volgens het artikel zou u net als Blanche worden beschuldigd van terrorisme. (zie groene map in het administratief dossier)

Het is opvallend dat u enkel vertelde over uw collega die werd gearresteerd en niet over uw echtgenoot en vier kinderen die volgens het krantenartikel ook werden opgesloten.(CGVS, p16) Ten eerste is het onaannemelijk dat al uw vier kinderen zouden worden opgesloten. Uw vier kinderen waren immers vijf, zeven, acht en veertien jaar oud op het moment van de publicatie van het krantenartikel.(zie geboortedatum Verklaring DVZ, p7, vraag 16, in administratief dossier) Ten tweede, is het opmerkelijk dat wanneer u naar het laatste contact met uw familie werd gevraagd dat u verklaarde dat sinds u in België aankwam geen contact meer had en dat uw huis is verbrand, maar dat u met geen woord repte over de opsluiting van uw gezinsleden.(CGVS, p6) Toen u werd gevraagd of u had geprobeerd informatie te krijgen over uw familie, verklaarde u dat u aan uw baas vroeg om informatie te zoeken in uw wijk. U verklaarde dat noch hij, noch u, noch iemand anders het wist. U verwees enkel naar de krant door te zeggen: "Deze krant zegt dit, dus ik weet het niet." (CGVS, p14) Het is echter opmerkelijk dat u uw baas zou sturen naar uw wijk om informatie te halen, terwijl het krantenartikel duidelijk stelt dat uw familie werd opgesloten. Dat u dan niet eerder zou denken om informatie via de auteur van de krant en zijn bronnen zou laten zoeken, is op zijn minst opmerkelijk te noemen. Bovendien verwees u naar geen andere manier waarop u informatie over uw familie zocht, dan via uw baas, die zelf pas op de hoogte was van de situatie via het krantenartikel van 16 januari 2018.(CGVS, p9) Aan het einde van het persoonlijk onderhoud herhaalde u dat u niet weet wat er met hen is gebeurd.(CGVS, p18-19) In dit opzicht is het ook zeer opvallend dat u een "cautionary statement", opgemaakt op 19 januari 2018 door de directeur van TFTV, neerlegde waarin vermeld wordt dat u hele familie spoorloos is en dat uw woning regelmatig doorzocht wordt door de autoriteiten.(zie groene map in administratief dossier)

Verder is het opvallend dat volgens de beschikbare informatie The Horizon een krant is die wekelijks wordt uitgebracht.(zie blauwe map in het administratief dossier) Het is dan ook erg merkwaardig dat er pas op 16 januari 2018 een publicatie zou verschijnen van een arrestatie die plaatsvond op 22 november 2017.

Tenslotte zou u volgens de krant beschuldigd worden voor terrorisme, terwijl het door u voorgelegde huiszoekingsarrest verwijst naar vier misdrijven waarvoor u in verdenking werd gesteld, waar terrorisme er geen van is.(zie groene map in administratief dossier)

Verder vond het CGVS geen andere bron, die iets vermeldde over de situatie. (zie blauwe map in het administratief dossier)

De authenticiteit van het artikel waar u in vermeld wordt komt hierdoor op een helling te staan. Daarnaast is de informatie in het artikel tegenstrijdig met uw eigen verklaringen en het huiszoekingsbevel. Verder dient te worden geteld dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat het in Kameroen mogelijk is om journalisten en uitgevers te betalen om een artikel – bijvoorbeeld hoe men gezocht wordt door de politie – te publiceren in hun krant, waardoor we geen geloof aan de authenticiteit ervan kunnen hechten (zie landeninfo).

Ook over het door u voorgelegde huiszoekingsbevel dienen inhoudelijke opmerkingen te worden gemaakt die de authenticiteit van ervan ondermijnen.

Zo is de titel van het document “huiszoekingsbevel”, hoewel de inhoud ervan eerder die van een arrestatiebevel is. In het zogeheten huiszoekingsbevel wordt u immers verdacht van vier misdrijven en wordt er bevolen dat u wordt gearresteerd door de politie of nationale gendarme zodat u kunt reageren op de verdachtmakingen. (zie groene map in administratief dossier)

Verder verwijst het “huiszoekingsbevel” naar artikel 11, 12, 13, 14 en 112 van het Procedureel Strafwetboek. Volgens de beschikbare informatie gaan artikel 14 en 15 van het Kameroens Procedureel Strafwetboek echter niet over huiszoekingsbevelen, maar over dagvaarding en aanhoudingsbevel. Uit het Procedureel Strafwetboek van Kameroen (zie blauwe map in administratief dossier) blijkt verder dat artikel 16, 93 en 94 huiszoekingsbevel vastlegt, maar hier wordt niet naar verwezen in het door u voorgelegde huiszoekingsbevel.

Tenslotte, heerst er in Kameroen een hoge mate van corruptie, ook wat betreft huiszoekingsbevelen. Officiële documenten worden vaak vervalst of op frauduleuze wijze verkregen, waardoor we geen geloof aan de authenticiteit ervan kunnen hechten. (zie blauwe map in administratief dossier) **In combinatie met de tegenstrijdigheden tussen de informatie in het huiszoekingsbevel en uw eigen verklaringen alsook de beschikbare informatie en de onaannemelijke samenloop van de opstelling van het huiszoekingsbevel en uw vertrek uit Kameroen, dient dan ook te worden geconcludeerd dat er geen geloofwaardigheid aan het door u voorgelegde huiszoekingsbevel kan worden gehecht.**

Deze documenten veranderen bijgevolg niets aan voorgaande en vormen elementen die de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnen.

Over het artikel van de website van Baretta dient te worden opgemerkt dat u nooit zelf vermeld bent op de website. (CGVS, p10) Het artikel verwijst naar enkele leden van Ambazonia die werden veroordeeld tot een gevangenisstraf. U verklaarde dat Baretta verwees naar uw collega's. U had echter eerder verklaard dat u enkel Blanche en een vriend van u kende die lid waren van Ambazonia. Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat het artikel van Baretta enkel naar de algemene situatie van Engelstalige activisten in Kameroen verwijst, en dat het geen link, noch direct noch indirect, met uw persoonlijk vrees voor vervolging heeft.

De andere documenten die gelinkt zijn aan uw vermeende vrees voor vervolging werden hierboven reeds besproken. De resterende documenten betreffen eerder algemene mails en uitnodigingen die enkel bewijzen dat u online lid bent van verschillende organisaties, die niet gelinkt zijn aan uw vermeende vrees voor de Kameroense autoriteiten.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het

betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Voor wat de veiligheidssituatie in uw land van oorsprong betreft, dient het volgende te worden vastgesteld:

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus Cameroun. La crise Anglophone. dd. 23 april 2018) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". De protestbeweging van de Engelstalige bevolking van Kameroen transformeert zich in de loop van een aantal maanden in een gewapende opstand met acties van een aantal radicale afscheidingsbewegingen. De situatie verergert in januari 2017, wanneer de onderhandelingen tussen de stakers en de overheid mislukken, en de boegbeelden van de protestbeweging worden gearresteerd. Tot september 2017 manifesteert de crisis zich in "ghost towns" operaties en de boycot van het onderwijs. Vanaf maart 2017 neemt het aantal secessionistische splintergroepen die openbare gebouwen, handelszaken en scholen in brand steken omwille van het niet-opvolgen van de "ghost towns" operaties en de boycot van het onderwijs, toe. Op 1 oktober 2017 betogen tienduizenden Engelstaligen op verschillende plaatsen in de regio's South West en North West om op symbolische wijze de onafhankelijkheid van de republiek Ambazonië uit te roepen. Deze vreedzame betogingen worden echter met geweld onderdrukt door de ordetroepen, waarbij er doden en gewonden vallen onder de betogers. Vanaf november 2017 komen er bovendien meer en meer gewelddadige acties van radicale afscheidingsbewegingen, in hoofdzaak gericht tegen officiële doelwitten, zoals de verdedigingstroepen. De overheid reageert hierop met geweld, door het ontplooiën van militaire troepen. De veiligheidssituatie in de Engelstalige regio's wordt tussen november 2017 en maart 2018 gekenmerkt door gerichte aanslagen op hoofdzakelijk gendarmes en militairen die de dood van meer dan dertig gendarmes en soldaten veroorzaken. Een aantal radicale groeperingen maken zich ook schuldig aan ontvoeringen en het in brand steken van instellingen die zich niet aan de boycot houden. Vanaf december 2017 vinden er voorts confrontaties plaats tussen het leger en de secessionistische militanten. Deze militaire operaties die de secessionistische groeperingen viseren en waarbij er sprake zou zijn van burgerslachtoffers, vinden voornamelijk plaats in het departement Manyu, langs de grens met Nigeria, en in Kwa-Kwa in het departement Ndian, beiden in de regio South-West. Algemeen kan er gesteld worden dat de veiligheidsincidenten zich beperken tot de Engelstalige regio's van Kameroen, namelijk South West en North West, en dan nog vooral tot het departement Manyu in de regio South West, langs de grens met Nigeria. Naast de mislukte bomaanslag in Douala in september 2017 werden er sinds het begin van de crisis geen andere incidenten waarbij Engelstaligen zijn betrokken opgemerkt buiten de regio's South West en North West. Bij het sinds oktober 2017 gepleegde geweld vallen er dus soms burgerslachtoffers, maar het aantal burgerslachtoffers wordt niet opgelijst, noch gecommuniceerd, dit zou een bewuste strategie van de Kameroense overheid zijn. Verschillende bronnen halen het gebrek aan toegang tot informatie over het aantal burgerslachtoffers in dit conflict van lage intensiteit aan. Het geweld veroorzaakt bovendien een zorgwekkende humanitaire situatie. Duizenden inwoners vluchten naar buurland Nigeria en tienduizend vluchten naar andere departementen die minder blootgesteld worden aan het geweld of naar de Franstalige regio's.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat het leven of de persoon van burgers in Bamenda actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Bamenda aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Inzake de motivering omtrent de omstandigheden van het vertrek stelt verzoekster: *“De verzoekende partij heeft uitgelegd dat zij geluk heeft gehad dat de communicatie tussen de diensten in Kameroen traag verloopt.”*

Omtrent de motivering over het vertrek zonder haar collega Blanche argumenteert verzoekster:

“De verzoekende partij legde nochtans uit dat zij geen tijd had om te wachten, omdat zij te laat op de luchthaven was. Is het dan zo abnormaal dat zij gefocust was op het halen van haar vliegtuig en er van uitging dat Blanche reeds ingecheckt was? Neen toch!

Toen ze hier arriveerde heeft ze zich naar de conferentie gehaast. Ze merkte inderdaad Blanche niet op, maar ging er toen van uit dat ze op het laatste moment geannuleerd had.

(...)

De verwerende partij tracht verzoekende partij tevens tegenstrijdigheden omtrent de datum waarop haar baas haar belde aan te wijven. De verzoekende partij komt echter uit een cultuur waar data weinig pertinentie hebben. De argumentatie van de verwerende partij op dit punt aldus evenmin.”

Inzake de redengeving waarom ze haar baas niet op de hoogte bracht van haar reis naar Europa stelt verzoekster: *“In Kameroen zijn mensen immers snel jaloers, zeker als het aankomt op reizen naar Europa. De verzoekende partij had aldus haar redenen om jaloeerse reacties te vrezen, zeker van haar baas die in se haar “meerdere” is.”*

Verzoekster verwijst naar de bestreden beslissing waaruit blijkt dat er niet kan worden getwijfeld aan de link tussen haar werk en haar problemen.

Inzake haar laattijdig verzoek om internationale bescherming verwijst ze naar het systeem van preregistratie en registratie van verzoeken om internationale bescherming.

Omtrent de motivering aangaande het contact met haar baas en het krantenartikel stelt verzoekster:

“Het klopt dat haar baas haar dat krantenartikel, gedateerd op 16/01/2018 heeft toegestuurd. De verzoekende partij heeft echter nooit gesteld dat dit het enige krantenartikel over haar zou zijn. Opnieuw worden er hier overhaaste conclusies getrokken. In plaats hiervan had ze de verzoekende partij beter ondervraagd over dat punt, quod non in casu.”

Verzoekster besluit:

“In casu werd de verzoekende partij dan ook ten onrechte de vluchtelingenstatus, minstens het statuut van subsidiaire bescherming ontzegd.

In die zin werden de artikelen 48/3 en 48/4, evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting manifest geschonden.

De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn.

De materiële motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.

De materiële motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit.

Daarom wordt dan ook in hoofdorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen.”

2.2.1. Aangaande verzoeksters verweer stelt de Raad vast:

- De ongefundeerde bewering dat de communicatie tussen de “diensten” in Kameroen traag verloopt is niet dienstig ter weerlegging van de terechte vaststellingen inzake het voorgelegde huiszoekingsbevel van 15 november 2017 en de probleemloze uitreis, met gebruik van haar eigen paspoort, op 22 november 2017;

- Verzoeksters verwijzing naar haar gehaast gedrag op de luchthaven in Kameroen en op weg naar de conferentie in België kan niet aangenomen worden als nuttige weerlegging van de vaststellingen inzake haar ongelooftwaardige verklaringen omtrent het vertrek samen met haar collega Blanche waaruit blijkt dat ze zich niet inlichtte waarom Blanche niet kwam opdagen; hetzelfde geldt voor haar niet gefundeerde bewering dat ze komt *“uit een cultuur waar data weinig pertinentie hebben”*;

- De (andermaal) ongefundeerde bewering dat in Kameroen mensen “*snel jaloers [zijn], zeker als het aankomt op reizen naar Europa*” is niet dienstig ter weerlegging van de pertinente vaststelling dat zij haar baas in het kader van een normale arbeidsrelatie niet inlichtte over haar vertrek;
- De verwijzing naar het onderdeel van de motivering van de bestreden beslissing is niet dienstig ter weerlegging van de motivering die terecht stelt, middels verwijzing naar haar verklaringen dat de organisaties waarvoor ze zou gewerkt hebben, niet rechtstreeks gelinkt kunnen worden aan de Engelstalige crisis;
- De bewering dat “*De verzoekende partij heeft echter nooit gesteld dat dit het enige krantenartikel over haar zou zijn*” wordt niet onderbouwd door het bijbrengen van enig ander artikel.

Daarenboven wordt vastgesteld dat verzoekster de motivering ongemoeid laat waar wordt geoordeeld (i) dat verzoekster voor haar vertrek nooit enig probleem had met de autoriteiten; (ii) dat er ernstige twijfels rijzen over verzoeksters band met Bamenda aangezien uit het visumdossier blijkt dat zij jaren voor haar vertrek in Yaoundé woonde en werkte; (iii) dat de inhoud en datum van publicatie van het bijgebrachte krantenartikel niet strookt met haar verklaringen hetgeen de authenticiteit van het artikel ondermijnt; (iv) het voorgelegde huiszoekingsbevel behept is met gebreken die ook de authenticiteit ondermijnen.

Het geheel van voorgaande vaststellingen leidt ertoe dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden problemen. Kritiek inzake de motivering omtrent de datum van haar verzoek om internationale bescherming betreft aldus kritiek op een overtollig motief en kan niet leiden tot een andere oordeelsvorming.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. Verzoekster voert geen specifieke elementen aan inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Uit het hoger vastgestelde blijkt dat verzoeksters relaas niet geloofwaardig is en zij derhalve om deze reden geen nood aan bescherming heeft in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b). Evenmin toont zij aan dat de situatie in Kameroen beantwoordt aan het bepaalde in artikel 48/4, § 2, c)

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes november tweeduizend achttien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS